

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Tomáše Foltase, soudce Jana Kratochvíla a soudkyně Jitky Zavřelové ve věci žalobce: **Y. Z.**, zastoupený Mgr. Vratislavem Tauberem, advokátem se sídlem Lidická 960/81, Brno, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 10. 2023, čj. MV-154813-4/SO-2023, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 20. 2. 2025, čj. 32 A 28/2023-46,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalované **se** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává**.

O d ů v o d ň ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobce byl držitelem zaměstnanecké karty. Požádal o její prodloužení. Ve formuláři odkázal na konkrétní pracovní pozici vedenou v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty s druhem práce „Zedníci (kromě zedníků ohnivzdorného zdiva)“. Jako požadované pracovní zařazení však uvedl „kvalifikovaný pracovník demoličních prací“. Předložil také pracovní smlouvu na pracovní pozici „kvalifikovaný pracovník demoličních prací“.

[2] Ministerstvo vnitra jako správní orgán prvního stupně žalobce poučilo, že k žádosti předložil pracovní smlouvu, ve které pracovní pozice i místo výkonu práce jsou odlišné od pracovní pozice a místa výkonu práce uvedené u místa v centrální evidenci volných pracovních míst, na které požaduje prodloužení zaměstnanecké karty. Žalobce byl také poučen, že rozpor v předložené pracovní smlouvě a v evidenci volných pracovních míst má za následek, že dobu platnosti zaměstnanecké karty nelze prodloužit. Nedojde-li proto v určené lhůtě k odstranění rozporu, jeho žádost bude zamítnuta.

[3] Žalobce následně předložil novou pracovní smlouvu na druh práce „kvalifikovaný stavební dělník hlavní stavební výroby“. Místo práce v této nové smlouvě již odpovídalo

místu práce v evidenci volných pracovních míst. Ve stejný den žalobce zaslal nové podání, ve kterém uvedl, že zjistil, že druh v práce v nové smlouvě zcela neodpovídá podmínkám volného pracovního místa, a proto uzavřel dodatek pracovní smlouvy, který zasílá. Dodatkem byl změněn druh práce na „kvalifikovaný pracovník demoličních prací“.

[4] Ministerstvo vnitra zamítlo žádost žalobce o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty podle § 44a odst. 11 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (zákon o pobytu cizinců), neboť žalobce nesplňoval podmínku uvedenou v § 42g odst. 2 písm. a) tohoto zákona. Podle tohoto ustanovení je žádost o vydání zaměstnanecké karty oprávněn podat cizinec, pokud je účelem jeho pobytu na území zaměstnání na jedné z pracovních pozic uvedených v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty.

[5] Žalobce podal proti rozhodnutí odvolání. K němu přiložil nový dodatek pracovní smlouvy, kde byl sjednán druh práce „zedník“.

[6] Žalovaná odvolání zamítla. Uvedla, že žalobce požadoval zaměstnaneckou kartu na pracovní pozici, která nebyla uvedena v evidenci volných pracovních míst. Uvedla také, že k novému dodatku nemůže přihlídnout s ohledem na koncentraci řízení podle § 82 odst. 4 správního řádu.

[7] Krajský soud žalobu zamítl. Nejdříve konstatoval, že žalobce ve správním řízení neodstranil rozpor v druhu vykonávané práce mezi pracovní smlouvou a údaji uvedenými v centrální evidenci volných pracovních míst. Dále uvedl, že podstata druhů práce „Kvalifikovaní pracovníci demoličních prací“ a „Zedníci (kromě zedníků ohnivzdorného zdiva)“ není shodná. Charakteristiky těchto dvou činností jsou v klasifikaci zaměstnání odlišné. Obě činnosti sice spadají do kategorie „Řemeslníci a kvalifikovaní pracovníci hlavní stavební výroby“ (CZ ISCO 711). Kvalifikovaní pracovníci demoličních prací však spadají do skupiny „Ostatní řemeslníci a kvalifikovaní pracovníci stavební výroby“ (CZ ISCO 7119). Jejich činností je např. demolice budov a jiných staveb, výstavba dočasných kovových a dřevěných lešení na staveništích, výstup a vykonávání různých stavebních a konstrukčních údržbářských prací na vysokých stavbách, jako jsou věže a komíny. Zedníci (kromě zedníků ohnivzdorného zdiva) pak spadají do skupiny „Zedníci, kamnáři, dlaždiči a montéři suchých staveb“ (CZ ISCO 7112). Jejich činností je např. pokládání kamene, cihel a podobných stavebních bloků za účelem výstavby a opravy zdí, příček, krbů a jiných částí stavby, jako jsou komíny, topeniště, výměníky, pece a pícky, pilíře a výztuhy, dláždění stezek, cest a chodníků, pokládání cihel a vykonávání dalších zednických prací při výstavbě teras, zahradních zídek a jiných dekorací.

[8] Nebylo ani povinností žalované, aby prolomila koncentrační zásadu stanovenou v § 82 odst. 4 věta první správního řádu. Žalobci byla dána dostatečná možnost uvést do souladu údaje v pracovní smlouvě a v centrální evidenci volných pracovních míst již v průběhu řízení před správním orgánem prvního stupně. Není povinností správního orgánu poskytovat účastníku řízení instrukce a neomezené možnosti směřující k tomu, aby bylo možné žádosti vyhovět. Zásadu koncentrace lze prolomit pouze ve výjimečných případech, zejména pokud by se jednalo o skutečnosti, jež nebylo možno uplatnit dříve z objektivních důvodů.

pokračování

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalované

[9] Žalobce (stěžovatel) se proti rozsudku bránil kasační stížností. V ní uvedl dva okruhy kasačních námitek:

1. Závěr, že účelem pobytu žalobce není jeho zaměstnání na pracovní pozici zedník, nemá oporu ve správním spise.
2. Žalovaná měla prolomit koncentraci řízení.

[10] Žalovaná navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost zamítl.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[11] Nejvyšší správní soud se předně zabýval tím, zda je kasační stížnost přijatelná. Podle § 104a odst. 1 soudního řádu správního totiž platí, že rozhodoval-li před krajským soudem o věci specializovaný samosoudce a kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud jako nepřijatelnou. Nejvyšší správní soud přijme kasační stížnost k věcnému přezkumu pouze v případě rozpoznatelného dopadu řešené právní otázky nad rámec konkrétního případu, a to i) z důvodu neexistence, nejednotnosti nebo potřeby překonání judikatury, nebo ii) v případě zásadního pochybení krajského soudu (usnesení NSS ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS).

[12] Nejvyšší správní soud žádný důvod přijatelnosti stížnosti neshledal. V rozsudku krajského soudu není žádné zásadní pochybení.

[13] Nejvyšší správní soud nesouhlasí se stěžovatelem, že nemá oporu ve správním spise závěr správních orgánů a krajského soudu, že žalobce nesplnil podmínku § 42g odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců. Stěžovatel v žádosti o prodloužení zaměstnanecké karty explicitně uvedl, že požadovaným zaměstnáním je „kvalifikovaný pracovník demoličních prací“. Tomu odpovídala i přiložená pracovní smlouva. Ani v následující pracovní smlouvě a dodatku tato vada nebyla napravena. Obsah správního spisu je tedy jasný.

[14] Požadavek na zaměstnání jako zedník nejde přesvědčivě dovodit z návěti dodatku k pracovní smlouvě ze dne 7. 6. 2023, že „s ohledem na obsah volného pracovního místa“ smluvní strany uzavřely tento dodatek. V následující větě je totiž explicitně uvedeno, že sjednaný druh práce je „kvalifikovaný pracovník demoličních prací“. Nejvyšší správní soud vnímá argumentaci stěžovatele, že mohlo jít o prostou administrativní chybu v psaní. Nicméně těchto chyb bylo příliš. Stěžovatel v řízení před správním orgánem prvního stupně zaslal celkem tři verze pracovní smlouvy. Ani v jedné však sjednaný druh práce neodpovídal druhu práce volného pracovního místa v evidenci. Skutečností tak zůstává, že v žádném dokumentu v řízení před správním orgánem prvního stupně stěžovatel neindikoval, že požadovaným druhem zaměstnání je zedník. Výslovně požadoval jiné druhy práce. Tato jasná vyjádření zachycená v několika dokumentech nelze zcela popřít poukazem na údajný úmysl stěžovatele dovozovaný z neurčitěho návěti dodatku ke smlouvě z 7. 6. 2023.

[15] Krajský soud také dostatečně a přesvědčivě vysvětlil, že druh práce kvalifikovaný pracovník demoličních prací je odlišný od práce zedníka. Lapidárně řečeno je skutečně rozdíl, jestli se něco bourá (demoliční práce) nebo staví (zedník).

[16] Pokud jde o navrhované prolomení koncentrační zásady v § 82 odst. 4 správního řádu, tak k němu existuje ustálená judikatura správních soudů. Podle ní se v pobytových věcech cizinců plně uplatní koncentrační zásada a odvolací orgán nemůže zohlednit dodatečně předložené doklady v odvolacím řízení, které cizinec mohl a měl předložit již v prvostupňovém řízení (např. rozsudky NSS ze dne 3. 10. 2017, čj. 7 Azs 237/2017-26, bod 17; ze dne 30. 7. 2021, čj. 1 Azs 88/2021-39, bod 22). Z této judikatury krajský soud nijak nevybočil. Stěžovatel měl možnost pracovní smlouvu, ve které by sjednaný druh práce odpovídal volnému pracovnímu místu v evidenci, předložit již v řízení v prvním stupni. Dokonce byl na nesoulad správním orgánem upozorněn a byla mu dána možnost vadu napravit. Stěžovatel však ani na tři pokusy pracovní smlouvu s takovým druhem práce nepředložil.

[17] Nejvyšší správní soud tak neshledal žádné zásadní pochybení krajského soudu, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. Uzavírá tak, že kasační stížnost svým významem nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost ve smyslu § 104a soudního řádu správního jako nepřijatelnou odmítl.

[18] Odmítnutí pro nepřijatelnost představuje zjednodušený meritorní přezkum (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020-33, bod 53, č. 4170/2021 Sb. NSS), výrok o náhradě nákladů řízení se proto opírá o § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 soudního řádu správního. Stěžovatel nebyl v řízení o kasační stížnosti úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaná měla ve věci úspěch, Nejvyšší správní soud jí však náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť jí podle obsahu spisu v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 29. května 2025

Tomáš Foltas
předseda senátu